PARKERINGSKLAGENÆVNET

AFGØRELSE FRA PARKERINGSKLAGENÆVNET
4. august 2026

Sagsnummer:	17845
Klageren:	[redacted]
Indklagede:	OPARKO A/S Trindsøvej 4 8000 Aarhus C
Klagen vedrører:	Kontrolafgift på kr. 89,- pålagt for overtrædelse af de skiltede vilkår om anvendelse af parkeringstilladelse. Køretøjet i sagen var på tidspunktet for kontrolafgiftens udstedelse parkeret uden gyldig parkeringstilladelse. Klageren har anført, at kontrolafgiften ikke var påsat køretøjet.
Parternes krav:	Klageren ønsker kontrolafgiften annulleret. Indklagede ønsker kontrolafgiften opretholdt.
Nævnets sammensætning:	Nævnsformand, dommer Mette Søgaard Vammen Simon Kildeby, FDM (deltager med to stemmer) Thomas Jørgensen, DPPB Steen Jørgensen, DPPB

SAGENS OMSTÆNDIGHEDER:

Denne sag vedrører en opkrævning pålagt den 28. august 2025, (kl. uoplyst) for parkering med køretøjet med reg.nr. [redacted] på et område benævnt: "Annexstræde 6, 2500 Valby".

Opkrævningen er fremsendt for manglende parkeringstilladelse.

Der er fremlagt foto af eksempel på skiltningen på p-pladsen. Af skiltningen fremgår:

PARTERNES SYNSPUNKTER OVER FOR PARKERINGSKLAGENÆVNET:

Klageren har særligt anført følgende:

"…
Jeg bestrider kravet, fordi "afgiften" er eftersendt og ikke meddelt på stedet. Forholdene var: Ref.nr. [redacted], udstedt 28.08.2025 ved Annexstræde 6, 2500 Valby. Ifølge OPARKO's egne oplysninger var bilen på området 13:01:00–13:04:00, i alt 3 minutter. Der blev ikke foretaget fysisk kontrol: Bilen stod ikke stille hele tiden, der var førerskifte, og kun én af fire passagerer forlod bilen kortvarigt. Ingen meddelelse blev anbragt på køretøjet, og intet blev overleveret til føreren på stedet. Jeg modtog i stedet en "faktura for parkering" efterfølgende.

Hvis OPARKO fastholder, at kravet er en faktura og ikke en kontrolafgift, foreligger der ingen gyldig aftale om parkering: Der var ingen tydelig skiltning på pladsen, og føreren har ikke aktivt accepteret betalingsvilkår. Selskabets praksis betyder dermed, at man også modtager en "faktura for parkering", hvis man blot kører ind på området for at læse betingelser og derefter forlader pladsen.

Jeg forsøgte at klage via OPARKO's klageformular, men siden var utilgængelig pga. udløbet HTTPS-certifikat og krævede "afgift-ID", som ikke fremgik af brevet. Jeg indsendte derfor klagen pr. mail og modtog svar fra

OPARKO, der bad om bilag, som jeg gensendte. Derefter modtog jeg ingen afgørelse eller bekræftelse, men den 24.09.2025 svarede OPARKO, at de fastholder sagen.

Jeg anmoder Parkeringsklagenævnet om at annullere kravet, da det er ugyldigt på følgende hovedpunkter:
1.Kravet er eftersendt og meddelt i strid med reglerne om ANPR.
2.Kravet er udformet som "faktura" uden gyldigt aftalegrundlag.
3.Der var ingen reel parkering – kun et kort ophold på 3 minutter.
4.Skiltningen på pladsen er mangelfuld.
5.OPARKO's egen klagevejledning og formular var utilgængelig, hvilket har begrænset mine muligheder for rettidig behandling.
…"

"…
Jeg har gennemgået Oparkos bemærkninger og bilag og ønsker at fremhæve følgende:

1. Uoverensstemmelse i dokumentation
Oparkos fotos viser ikke de faktiske forhold på pladsen på tidspunktet for hændelsen. Skiltenes placering, udformning og omgivelserne afviger tydeligt fra både mine egne fotos fra begyndelsen af september 2025 og fra Google Street View fra 2023 og 2024, som jeg vedhæfter som bilag herunder (fig. 1 - 5).

2. Ingen reel parkering
Ifølge Oparkos egne oplysninger var køretøjet på området fra kl. 13:01:00 til 13:04:00 – i alt 3 minutter. Bilen stod ikke stille hele tiden, der var førerskifte, og kun én af fire passagerer forlod bilen kortvarigt. Der var således ikke tale om parkering.

3. Skiltning og tilgængelighed
På de faktiske fotos ses et skilt med tydelig "P" og teksten "Regler og vilkår fremgår af skilte på pladsen". Skiltet giver indtryk af, at området er en parkeringsplads. Kommer man kørende fra venstre, er dette det eneste synlige skilt ved indkørslen. Da der er standsningsforbud på strækningen udenfor, er det ikke muligt at standse og læse vilkårene, før man kører ind på området.

4. Uklar retsstilling
Oparkos egne skilte angiver, at manglende betaling både kan medføre "faktura + gebyr" og samtidig "kontrolafgift på 970 kr.". Det er to forskellige sanktionstyper med forskelligt retsgrundlag og skaber uklarhed for føreren.

Jeg fastholder derfor, at:
• Oparkos dokumentation ikke afspejler de faktiske forhold,
• der ikke fandt parkering sted, og
• skiltningen er uklar og vildledende både i form og indhold.
…"

Indklagede har særligt anført følgende:

"…
Der gøres opmærksom på at der ikke er tale om en afgift, men en efteropkrævning.

Det fremgår af skiltningen, at køretøjet skal have tilladelse ved parkering og standsning på pladsen. Da køretøjet ikke har haft en korrekt tilladelse under opholdet, har vi sendt en efterfølgende faktura for betaling for den manglende tilladelse.

Da der ikke er tale om en afgift finder bekendtgørelsen ikke anvendelse.

På dagen for forseelsen var de vedlagt skilte monteret på pladsen.

Vi fastholder sagen
…"

"…
Vi har ikke yderligere at tilføje

Vi fastholder sagen.
…"

SAGENS DOKUMENTER:

Parternes indlæg og bilag.

PARKERINGSKLAGENÆVNETS BEGRUNDELSE OG RESULTAT:

2 medlemmer med 3 stemmer (Mette Søgaard Vammen, Simon Kildeby) udtaler:

Af skiltningen fremgår, at parkering og standsning kun er tilladt med gyldig parkeringstilladelse. Området har automatisk nummerpladescanning. Hvis parkeringen for den korrekte nummerplade ikke betales via QR koden, kan faktura sendes for parkering inkl. administrationsgebyr på 89 kr.

Nederst på skiltningen fremgår desuden: "Overtrædelse medfører kontrolafgift på kr. 970,- pr. påbegyndt døgn.".

Området er forsynet med et ANPR-system (Automatisk Nummer Plade Registrering), der er kendetegnet ved, at køretøjet affotograferes ved ind- og udkørsel, hvorved nummerpladen aflæses maskinelt.

Indklagede har anført, at der ikke udstedes kontrolafgifter, men alene sendes en efteropkrævning for manglende betaling for tilladelse.

Af bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder nr. 202 af den 28. februar 2014, ændret ved bekendtgørelse nr. 970 af 27. juni 2025, § 1 fremgår:

> "…
> En kontrolafgift på private parkeringsområder skal meddeles føreren ved, at et dokument, som indeholder oplysning om kontrolafgiften, anbringes umiddelbart synligt på køretøjet eller overgives til føreren på det pågældende parkeringsområde.
> …"

Det i sagen omhandlede gebyr på kr. 89,-, der på skiltningen er benævnt "administrationsgebyr", er et gebyr indklagede har pålagt for manglende overholdelse af de skiltede parkeringsvilkår på området.

Gebyret er pålagt inden- eller i forbindelse med fremsendelsen af fakturaskrivelsen og dermed ikke i forbindelse med en rykkerskrivelse jf. rentelovens § 9 b, hvorfor gebyret ikke udgør et rykkergebyr i rentelovens forstand.

Gebyret kan således sidestilles med en "kontrolafgift" i ovennævnte bekendtgørelses forstand.

Herefter og da kontrolafgiften ikke er meddelt ved et dokument, der er anbragt på køretøjet eller overgivet til føreren på parkeringsområdet, er kontrolafgiften ikke udstedt med rette.

Oparko A/S er dermed ikke berettiget til at opretholde kravet om betaling af kontrolafgiften.

1 medlem (Simon Kildeby) udtaler supplerende:

Bekendtgørelse om indgåelse af visse aftaler om parkering og udstedelse af kontrolafgifter på private parkeringsområder, nr. 202 af 28. februar 2014, blev ændret ved bekendtgørelse nr. 970 af 27. juni 2025. Ændringen havde til formål endeligt at bringe parkeringsselskabernes praksis til ophør, hvor private parkeringsselskaber undlod at meddele kontrolafgifter fysisk på stedet ved forseelsen enten ved at overgive afgiften til føreren eller anbringe afgiften synligt på køretøjet, og i stedet eftersendte disse til køretøjets ejer. Lovgivers intention var således at sikre, at der ikke må være tvivl om, at afgiften absolut skal anbringes umiddelbart synligt på køretøjet.

Hensynet bag denne ordning er bl.a., at den relevante aftalepart – føreren af køretøjet – straks bringes i kundskab om den påståede overtrædelse og derved får mulighed for 'på stedet' eller 'straks' at varetage sine interesser, herunder at sikre sig bevismateriale i form af fotografier, vidner eller andre faktiske omstændigheder, som kan have betydning for vurderingen af, om kontrolafgiften er berettiget.

Det følger desuden af fast retspraksis, at det alene er aftaleparten, dvs. føreren, der hæfter for en eventuel overtrædelse af parkeringsvilkårene. Dette princip er bl.a. fastslået i U.2004.218V, U2010,1534H, U.2015.27H og U.2016.2027V, hvori det udtrykkeligt er anført, at der hverken foreligger subsidiær ejerhæftelse eller ejerhæftelse baseret på stiltiende fuldmagt.

I de tilfælde, hvor et parkeringsselskab vælger at eftersende et betalingskrav under betegnelser som administrationsgebyr, opkrævningsgebyr, opholdsafgift, efteropkrævning for parkering eller lignende, foreligger der en situation, hvor kravet rettes direkte mod køretøjets ejer, uanset at ejeren ikke har været fører af køretøjet. Dette indebærer en væsentlig risiko for, at en person pålægges et betalingskrav, som vedkommende ikke hæfter for, og som den reelle aftalepart – føreren – ikke har haft mulighed for at bestride eller føre bevis imod.

Denne fremgangsmåde rejser tillige betænkeligheder i forhold til hensynet til privatlivets fred, idet føreren af køretøjet ikke nødvendigvis har interesse i, at køretøjets ejer bliver bekendt med et eventuelt mellemværende med et parkeringsselskab. Endvidere indebærer denne fremgangsmåde, at bilejeren reelt kan bringes i en situation, hvor vedkommende utilsigtet må agere mellemmand eller privat inkassator for parkeringsselskabet i bestræbelserne på at få føreren identificeret og kravet betalt, jf. også principperne i U2005.2250S.

Efter køretøjsregistreringslovens § 17, stk. 2, nr. 3, kan skatteministeren fastsætte regler om parkeringsvirksomheders terminaladgang til oplysninger i Køretøjsregisteret om identiteten på et køretøjs

ejer eller bruger. Det er i den forbindelse fra både skatteministerens og transportministerens side indskærpet, at denne fjernadgang skal anvendes med betydelig tilbageholdenhed, og at adgangen ikke er tilsigtet anvendt som grundlag for systematisk efteropkrævning af betalinger i situationer, hvor der ikke er meddelt en kontrolafgift på stedet. Terminaladgangen kan derfor efter min opfattelse ikke anses som hjemmel eller genvej til at fremsætte betalingskrav alene baseret på opslag i Køretøjsregistret og kameraregistrering.

Selv om det kan forekomme rimeligt, at en fører betaler for den tid, vedkommende har parkeret et køretøj, giver efteropkrævning baseret alene på kameraovervågning ikke den fornødne bevismæssige sikkerhed for, at føreren faktisk har parkeret køretøjet uden den nødvendige hjemmel i hele den registrerede periode. Kameraregistrering dokumenterer alene køretøjets tilstedeværelse på bestemte tidspunkter, men kan ikke i sig selv udelukke, at køretøjet fx blot har passeret området, har foretaget af- eller pålæsning, eller har haft anden gyldig hjemmel til at befinde sig på området.

Endeligt mener jeg, at den benyttede fremgangsmåde tillige er uforenelig med den hidtidige praksis på området, hvorefter der ved parkering på privat område indgås en kvasiaftale mellem føreren og parkeringsselskabet i overensstemmelse med områdets skiltning. Bevisbyrden for, at vilkårene i denne kvasiaftale er overtrådt, påhviler parkeringsselskabet. Såfremt vilkårene ikke er overholdt, er konsekvensen en udstedelse af en kontrolafgift. Har parkeringsselskabet undladt at udstede en sådan, kan der ikke efterfølgende ske opkrævning af betaling for selve parkeringen.

På denne baggrund er det min samlede vurdering, at hele det efteropkrævede beløb i realiteten har karakter af en kontrolafgift, uanset hvilken betegnelse parkeringsselskabet har valgt at anvende. Da kontrolafgiften ikke er meddelt på forskriftsmæssig vis, skal klager herefter friholdes for betaling af det fulde efteropkrævede beløb.

2 medlemmer (Thomas Jørgensen og Steen Jørgensen) udtaler:

Efter Parkeringsklagenævnets vedtægter § 2 behandler nævnet klager fra forbrugere over kontrolafgifter pålagt af private operatører for overtrædelse af vilkårene for brug af offentligt tilgængelige private parkeringsområder.

Nævnets kompetence er således begrænset til sager om kontrolafgifter.

I den foreliggende sag har indklagede gjort gældende, at der ikke er tale om en kontrolafgift men derimod om et administrationsgebyr for fremsendelse af en opkrævning for betaling for parkeringen, jf. skiltningens angivelse af, at der ved manglende betaling kan fremsendes faktura for parkering inkl. et administrationsgebyr på kr. 89.

Mindretallet lægger vægt på, at kravet efter sin betegnelse og opbygning består af et krav på betaling for selve parkering og et administrationsgebyr for en service, som parkanten har tilvalgt, konkret fremsendelse af en opkrævning.

Forbrugerombudsmanden har i sagerne FO-22/11329-13 (Aarhus Airport A/S) og FO-22/05070-23 (SikkerParkering ApS) lagt til grund, at gebyrer ved manglende betaling må anses som inddrivelsesomkostninger omfattet af renteloven og ikke som kontrolafgifter.

Forbrugerombudsmanden har herved lagt vægt på, at gebyret opkræves som et tillæg til det skyldige beløb. I disse sager fremgik det af skiltningen, at manglende betaling medførte efterfølgende opkrævning for

parkering med tillæg af et gebyr. Skiltningen i disse sager svarer i det væsentlige til skiltningen i nærværende sag.

Mindretallet finder, at gebyret opkræves i tilslutning til fremsendelsen af opkrævningen af det skyldige beløb og dermed ikke udspringer af de skiltede vilkår vedrørende betaling af en afgift som en selvstændig sanktion for overtrædelse af vilkårene.

Administrationsgebyret og opkrævningen for parkering kan herefter ikke sidestilles med en kontrolafgift, og Parkeringsklagenævnet har derfor ikke kompetence til at behandle sagen, idet kompetencen efter vedtægternes § 2 beror på, om der faktisk foreligger en kontrolafgift.

Sagen afvises derfor, jf. vedtægternes § 5, stk. 2, nr. 3.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

PARKERINGSKLAGENÆVNETS AFGØRELSE:

OPARKO A/S er ikke berettiget til at opretholde kravet om betaling af kontrolafgift på kr. 89,-.

Indklagede skal betale kr. 3.500,- i sagsomkostninger til Parkeringsklagenævnet, som sender en opkrævning til indklagede.

Klagegebyret tilbagebetales til klageren.

Der er ikke taget stilling til øvrige sagsomkostninger.

Hver af parterne kan anlægge sag ved domstolene om de forhold, som klagen har vedrørt.

Klageren henvises til at søge yderligere oplysning om eventuel bistand i forbindelse med sagsanlæg på www.domstol.dk, www.advokatsamfundet.dk og/eller eget forsikringsselskab om eventuel retshjælpsforsikring.

På Parkeringsklagenævnets vegne

Mette Søgaard Vammen
Nævnsformand